

Tekst: Anne Hansen Aamand

Foto: Anne og Gert Aamand

Vestfjordene, det nordvestligste hjørne af Island, var i 2022 nr. 1 på Lonely Planets liste over steder, man skal besøge. Det er en fin liste af være på og derfor også et oplagt mål for Rejs og Oplevs rejser til Island.

Juni måned er en god måned at rejse i. Det er lyst, der er mange fugle, og naturen med skønne blomster står i fuldt flor. Blå lupiner klæder landet i en smuk og farverig kjole. Historien bag det blå skær er dog knap så smuk. Lupinfrø blev importeret til Island midt i 1940'erne og drysset ud over de uendelige askemarker, hvor de skulle slå rod og forhindre sandflugt. Men lupiner er voldsomt invasive, og de har bredt sig over det meste af landet, hvor man finder dem langs med vejene, smukke og farverige som de jo er.

Rejsen til Vestfjordene havde fokus på natur. Det kommer ganske af sig selv, da der kun bor omkring 7.000 mennesker i et område på godt 22.000 km². Dage i Vestfjordene var derfor en markant kontrast til de sidste dage, der koncentrede sig om Den gyldne Cirkel, der absolut er en turistmagnet, og det sydvestlige Island.

Dag 1 - Så er vi afsted

En gruppe på 13 glade og forventningsfulde mennesker forlod sammen med rejselederne Anne og Gert Aamand Billund Lufthavn på en sen aftensflyvning med ankomst til Keflavik kl. ca. 23.40 lokal tid. Her ventede buschauffør Jóhann Marels-son, der sørgede for transport til Hotel Cabin i Reykjavik. Turen over lavamarkerne var lys og sigtbarheden god, selv efter midnat. Jóhann (Joi) var chauffør på hele turen.

Dag 2 - Hovedstad og Snæfellsnes

Reykjavik er verdens nordligste hovedstad og en metropol i miniformat. Der er fart på. Og byens skyline med adskillige højhuse, der til stadighed skyder op, indikerer da også, at her er man med på beatet. Før gruppen begav sig nordpå mod det egentlige mål, var der tid til en kort sightseeing i Reykjavik og lidt fortælling om byen. Den fantastiske Halgrimmskirke med det gotiske præg, som det tog 40 år at bygge, blev besøgt, og også koncerthuset Harpa med sin imponerende facade, lamper og lofter blev set efter i sømmene.

Bag byggeriet af Harpa står det danske arkitektfirma Henning Larsen i samarbejde med blandt andet den dansk/islandske kunstner Ólafur Eliasson. Facaden er bygget op af mandshøje hule tredimensionale quasi-brikker af glas og rustfrit stål, der spejler stemningen i omgivelserne afhængigt af vejret.

Sigtbarheden var god og vi nød naturen da vi kom uden for Reykjavik. Efter er frokoststop i Borgarnes bød eftermiddagens køretur på flere gode fotostop. Vi oplevede Gerðubergs basaltsøjler helt tæt på og fugle og sæler ved Snæfellness' sydkyst.

Vi overnattede på Midhraun Lavaresort fordelt i to huse. Morgenmaden spiste vi sammen i det største hus.

Dag 3 - Sejltur og fuglefjeld

Om bord på færgeren Baldur lagde vi fra havn i Stykkisholmur. Der var en flot og rolig sejltur over Breidarfjordur, og vi nød udsigten til klippekær og havfugle undervejs. De første lunder (søpapegøjer), tejst, mallebukker og flere mågearter viste sig. Vi gik i land i Brjánslækur og satte kurs mod Látrabjarg, der er Islands og Europas Vestligste punkt og samtidig et imponerende fuglefjeld 14 km langt og 449 m højt. Her yngler tusindvis af fugle: Mallebukker, lunder, rider, alke og tejst fordelt ned over den stejle fjeldside. Vejret var fint og vi nød kaffen ved bussen før vi kørte tilbage ad 40 km grusvej mod hotellet i Bildudalur.

"Jeg vil gerne rose jer for at være et super godt team; Anne, Gert og Joi. I har virkelig hver især udfyldt nogle vigtige roller. Uden Jois imponerende køreegenskaber, var vi ikke nået så vidt omkring og set dét, ingen "almindelige" turister ser. Uden Gerts viden om og interesse for landbrug, klima og energi havde vi ikke fået de ekstra input undervejs. En rejseleder som Anne er meget unik, og hendes slags findes der ikke mange af. At du har specialiseret dig i, og kender Island som du gør, giver rejsen en kæmpe fylde."

Pia

Dag 4 - Varmt vand, vandfald og Vigur

Vi begyndte dagen med et varmt bad i Reykjafjardarlaug en varm pool bekvemt placeret ved vejen ved ca. en halv times kørsel fra Bildadalur.

Det var ren nydelse og godt for kroppen, at hoppe i det naturligt varme vand. Dejligt afslappede fortsatte vi mod vandfaldet Dynjandi, der er stort og imponerende. Hovedfaldet folder sig ud som en vifte 30 meter for oven og 60 meter i bunden. Det er efterfulgt af adskillige mindre vandfald ned ad fjeldet, der ikke er så høje, men utroligt smukke. Det samlede billede er en række fosser med en faldhøjde på i alt 100 meter smukt fordelt ned over fjeldsiden. Vi nød madpakken med Dynjandi som smuk baggrundskulisse, før vi kørte videre. Vi var på udkig efter noget ganske særligt, for midt i al den naturlige vildskab ligger

den lille botaniske have Skródur, der blev etableret af en lærer og præst ved en nærliggende skole i 1909. Formålet var at lære eleverne at dyrke, identificere og passe forskellige planter. Her mere en 100 år senere, bliver der stadig passet godt på haven og den ligger som en lille oase på en barsk fjeldside.

Vi overnattede i Vestfjordenes største by Isafjordur, men før vi kunne gå til køjs besøgte vi den lille ø Vigur, der bød på tusindvis af fugle og en spændende fortælling om, hvordan man samler og bearbejder edderdun. På Vigur bor bare tre mennesker fast. Bonden, hans kone og deres 7-årige søn, men om sommeren har de frivillige hjælpere til at tage sig godt af de mange gæster der hver sommer kommer forbi.

Udover et utal af edderfugle yngler der 150.000 lunder på Vigur, en stor del tejst og en koloni af havterne oplevede vi også plus flere andre fugle som strandskade og rødben.

Vi mødte de smukke og modige havterne på lidt nærmere hold, da vi gik gennem kolonien udstyret med en pind til at holde over hovedet. For at forsvare deres æg og afkom går havterne ikke af vejen for at angribe alle indtrængende trusler direkte fra oven – det er her pinden viser sin værdi. Havterne dykker nemlig ikke længere end til det højeste punkt, så med en pind er man beskyttet mod et fuglehak i hovedet. Anderledes stiller det sig dog, hvis de griber til andre angreb og taber en målrettet klat.

Edderfuglene med deres nyudklækkede ællinger løb nær

mest om fødderne på os - edderfuglehannen var lidt mere afslappet. Der er en ret konservativ arbejdsfordeling blandt edderfuglepar, det er hunnerne, der tager sig af ællinger, og ofte danner de børnehaver, med en gruppe ællinger og voksne hunner som babysittere.

Øen er 60 ha stor, og i dag lever beboerne af edderdun og turisme, men op til 2008 blev der drevet landbrug med 14 malkekøer.

Før vi sejlede tilbage fik vi serveret plukfisk og øens helt specielle rabarberkage lavet af rabarber dyrket på øen.

"Tak for en dejlig uge i Islands Vestfjorde. Hvis vi skal fremdrage noget frem for noget andet så bliver det turen til fugleøen Vigur ."

Grete og Peter

Dag 5 - Mange fjorde og vandretur

Vi stod op til en dag med flot vejr. Sigtbarheden var god og vi kunne ane Hornstrandir—naturreservatet i det fjerne. Området er kendt for sine polarræve og en natur, der tiltrækker friluftsfolk. Man kan kun komme dertil ad vandvejen.

I Island lever der kun få vilde pattedyr og det største naturligt forekommende er polarræven. Den findes i hele landet, men størst er bestanden i Vestfjordene og især i naturreservatet Hornstrandir kan den leve trygt uden fare for at blive jaget.

Vi skulle ud at vandre og glædede os til at komme helt ud og føle den smukke natur, vi jo befandt os midt i. Målet var Valagil vandfaldet. En skjult juvel der først viser sig, når man drejer ind i kløften efter er par kilometers gang ad en sti, der fører fra asfaltvejen ind over et jævnt terræn, der var let at gå. Tilbage ved bussen nød vi vores madpakker—og måske en lille lur i græsset.

Et fotostop på den videre køretur mod øst gav os en god udsigt til Vigur, som vi besøgte dagen før. Og vi fandt en fint sted at holde kaffepause.

I løbet af dagen havde vi sluppet de vestligste fjorde i området, og sidst på eftermiddagen kunne vi se de østlige fjorde. Vi var også tæt på området Strandir, der tilbage i 8-900 årene var en del af Geirmund Heljarskins hvalrosimperium. Han var en mægtig mand med mange trælle og et harem af skønne kvinder – og måske netop derfor findes der ikke en saga om en af de største bosættere på Island. For sagaerne er skrevet i kristen tid, og der tolereres ikke brug af hverken trælle eller harem. Derfor har Geirmund Heljarskins efterkommer i 30. led Bergsveinn Birgisson i bogen 'Den sorte viking' fortalt sin forfaders historie, som den måske så ud.

Vi overnattede i den lille by Holmavik.

Dag 6 - Landbrug og sagafortælling

Der stod gårdbesøg og saga på programmet. Einar fra gården Erpsstadir creamery fortalte sin historie om vejen fra ung nyuddannet landmand til gårdejer med eget gårdmejeri, hvor han producerer skyr, ost og is, som han sammen med kødprodukter sælger fra sin gårdbutik. Einar er uddannet mejerist på Dalum Landbrugsskole i Odense. Han har 60 køer, som malkes i en De Laval robot. 15% af mælken bliver omsat til ost og is i eget mejeri, kalvene får noget og resten går til mejeriet. Besøget her gav mulighed for at få mange spørgsmål om islandsk landbrug besvaret.

Vi tog fra Einar med ost, skyr, kiks og dejlig is i maverne.

I den lille by Búrdadalur holdt vi en times stop – nok det 'vigtigste' på turen. De fleste strømmede ind i en håndarbejdsbutik med skønne islandske trøjer. Mændene fortrak forholdsvis hurtigt, mens damerne gik ombord i de skønne trøjer, og flere af dem kom ud fra butikken med smil på læben og en dejlig varm trøje, huer og vanter rigere. Også dagligvarebutikken ved siden af benyttede flere chancen til at besøge.

Det var tid til at besøge Leif Eriksen centret og i billeder og lyd opleve fortællingen om vikingen Erik den Røde og hans søn

Leif Eriksen, der bosatte sig på Grønland og opdagede Amerika.

På det sidste stykke vej til hotellet gjorde vi fotostop ved Daildartunguhver, der er Europas største varme kilde. Kogende varmt vand sprøjter bogstaveligt talt op af jorden. Kilden leverer varmt vand til opvarmning af huse op til 60 km væk.

På ruten passerede vi en af digteren og politikeren Snorri Sturlusons (1179 – 1241) tidligere gårde i Reykholt. Snorri Sturluson var to gange lovsigemand ved Altinget og forfatter af Snorris Edda samt ophavsmand til nogle af sagaerne. I Snorris Edda beskriver han den nordiske mytologi, som vi kender den i dag.

Sidste stop var ved vandfaldene Hraunfossen og Barnafossen. Vandet i Hraunfossen finder vej gennem revner og sprækker i lavaen ud gennem fjeldsiden og fortsætter i elven, hvor den flyder sammen med vandet fra Barnafoss. Fossen har sit navn fordi to børn engang faldt i fossen og endte deres dage.

Vandet kommer fra Islands næststørste gletcher Langjökul, som vi fik et glimt af. Vi nød en kop kaffe og Joi overraskede os med Hákarl, fermenteret haj, der er en traditionel historisk islandsk spise, og islandsk brændevin.

At dømme på folks ansigtsudtryk, var det forskelligt, hvad man syntes bedst om. Men de fleste var nok enige om, at brændevinen var god til at skylle efter med.

”Mange tak for en rigtig dejlig tur til Island Det var igen en stor oplevelse at være på Island, hvor man aldrig får nok af den skønne natur. Vi havde været på Island før, men takket være Annes fine fortællinger undervejs om historie, kultur, natur, fugle og vandfald fik vi en masse nye baggrundsinformation.

Også besøget på landbrug og gartneri var meget interessante. Vi havde fint vejr med masser af sol og fine temperaturer, og ikke mindst hyggeligt selskab at rejse sammen med.”

Wijna og Dirk

Dag 7 – Den gyldne Cirkel

Når man kommer til Den gyldne Cirkel efter seks dage i de øde Vestfjorde, er det lidt af en brat opvågning, for det er absolut en af de mest besøgte attraktioner i Island. Tilmed kan den nås på godt en times kørsel fra Reykjavik. Den gyldne Cirkel byder på tre imponerende seværdigheder: Thingvellir, Geysir og Gullfoss.

Island ligger på den Nordatlantiske spredningsryg, som primært ligger i havet fra Svalbard til Antarktis, hvor den Nordamerikanske - og den Eurasiske kontinentalplade bevæger sig fra hinanden. Det er det, der skaber al den geotermiske aktivitet i undergrunden – jordskælv og vulkanudbrud.

Ved Thingvellir kan fænomenet opleves over jorden, og man kan se de revner og sprækker, der dannes, når kontinentalpladerne bevæger sig. Det er ganske fascinerende at gå langs med kanten af den Nordamerikanske plade ned mod sletten, som er dannet mellem de to plader. Vikingerne har uden tvivl også være fascineret af stedet og den naturlige magi, der hviler over det, da de besluttede sig for at oprette deres Alting og lægge deres årlige sommermøder der. Området er nærmest helligt for islændinge. Altinget blev flyttet til Reykjavik, men det var på Thingvellir, at Island blev udråbt som republik i 1944. Området er i dag nationalpark og optaget på Unescos Verdensarvsliste.

Vi passerede både lovklippen, druknehullet og vandfaldet på vores gåtur langs med den nordamerikanske plade. Frokosten spiste vi med udsigt til Tingvellir-sletten. Turen gik derefter videre til Geysirområdet, der nærmest bobler under fødderne af en. Vandet i de små pools er kogende, så det gælder om at holde sig på stierne. Oprindeligt var det gejseren Geysir, der sprang, men den opgave er nu overtaget af gejseren Strokkur, der springer flittigt flere gange i timen og kaster kaskader af varmt vand i en tyk stråle mod himlen.

Dag 8 – Tomater og islandske heste

I Fridheimar dyrker de tomater året rundt i drivhuse opvarmet med varmt vand hentet direkte i undergrunden. Her fik vi fortalt om udnyttelsen af den geotermiske energi og om

Næste stop var Gullfoss - et imponerende vandfald som enorme mængder vand gennemløber. Faldhøjden er 32 meter fordelt på to fald – det øvre på 11 meter og det nedre på 21 meter.

Dagens sidste stop var Secret Lagoon, hvor vi fik et dejligt varmt bad. Secret Lagoon er Islands ældste pool, og den blev oprindeligt bygget for at lære islandske børn at svømme.

Vi overnattede på hotellet ved Skálholt, der er landets første bispesæde og et vigtigt historisk sted for Island. Den efterfølgende dag besøgte vi den smukke kirke på stedet.

arbejdet med tomaterne, der blev bestøvet af venlige humlebier fra Holland.

Fridheimar har valgt at åbne dørene for turister og serverer gerne tomatosuppe med hjemmebagt brød ledsaget af en tomatøl, en Bloody Mary eller en isdessert. Ved siden af tomaterne har Fridheimer også islandske heste. Ved et besøg i stalden og en præsentation af hestens fem gangarter blev vi meget klogere på den lille hest, som vikingerne bragte til landet.

Det sidste fotostop på turen over Reykjanes mod lufthavnen tog vi ved det geotermiske, farverige og svovllugtende område Seltun, hvor grågrumsede og gule småsøer ustoppeligt bobler.

På græskanten ved parkeringspladsen spiste vi madpakker, før vi kørte det sidste stykke vej. Vi passerede området nord for Grindavik, hvor et vulkanudbrud var stoppet netop før vores ankomst til Island, og vi kunne ane den nye gråsorte lava, der var flydt ud.

"Vi har oplevet fantastisk meget på en veltillrettelagt tur, og har fået mange gode minder med os hjem.

Vil gerne anbefale andre at tage med på turen."

Kirsten og Peder

TAK

Fra Rejs og Oplev siger vi tak til alle, der rejste med os til Islands Vestfjorde i 2024. Og velkommen til dem, der har lyst til at rejse med os til Vestfjordene i 2025.

rejsogoplevel
fra idé til virkelighed
Medlem af Rejsegarantifonden nr. 2911